

n 718 jn

OPPG. 2 "SNØ"

JN

- Å! Hva er det der for noe?! May måper da hun for øye på årets første snøflak. May er min beste venn, men hun har aldri sett snø før, fordi hun bodde i Australia. Nå bor hun her, i Norge.
- Det er snø, sa jeg, enkelt og greit faktisk, men snø er mye mer enn snø.
- Snø kan kanskje sammenlignes med regn, bare at det trengs minusgrader for å lage det. Sa jeg, og visste May termometeret på veggen. Den visste -8°C .
- Snø er egentlig vann, bare frossen, det kan bli til is, og, akkurat som isbiter i et vannglass. May nikket, og hadde et konsentrert blick.
- Se her. Jeg visste et snøflak som hadde landet på vinduskarmen. Det var et vakkert mønster på det. May gjorde store øyne.
- Alt dette deller ned på bakken og hopper seg opp på bakken. Hvis det fortsetter å snø, vil du se at det vil bli et hvitt teppe på bakken. Ingen snøflak er like, og tenk hvor mange det vil bli, sa jeg og pekte på snøflakene fra himmelen, som dalt ned i et raskt tempo.
- Det er mye finere enn regn. May stirrer hypnotisert på snøen fra himmelen. Men hva skal dere med denne snøen? Er den ikke bare i veien? Hvis regn hadde hopet seg opp i hauger, ville det bare vært oversvømmelse, sier May. Hun har et poeng.

- Vel, på fjellet kan det bli snøskred, og man kan jo faktisk dø av det, får man får ikke just, med så mye snø over seg. Men det skjer jo hvis man er uforsiktig da. Jeg følger May ut, etter vi har talt på oss godt med klar.
- Men vi kan feke i snøen, sier jeg.
- Er ikke det litt barselig da? May slikker forsiktig henda bort i snøen.
- Å plasje i vann, som 13-åring, var farselig, men å leke i snøen som 13-åring var ikke det.
- Se her. Jeg samler sammen en haug med snø i henda og bruker hendene til å forme den som en ball.
- Dette er en snø-BALL. Jeg kan sette sammen snøflakeke på grunn av at snøen er kram. Du kan forme den. Hvis jeg triller denne ballen i snøen løfter den blir den større og større. Snøen fester seg på hverandre. Jeg viser henne og lar henne hjelpe meg. Straks er den til en diger ball.
- Å! Den var stor! Så hun og klapper på ballen.
- Vi kan lage en snømann, med å legge denne underst, legge en littegrann mindre ball oppå den store, og legge en enda mindre igjen oppå den mellomste. Da blir det en snømann, vi kan pynte med steiner. Og vi kan lage en snølykt. Da lager vi sårne små snøballer, sårne jeg lagde i sta, og legger de oppå hverandre i en ring.

Ja, sånn at det blir et rom i midten.

Skjønner du?

May nikker, sikkert forviret over alt jeg sier.

- Og når du er ferdig med snølykten, kan du legge et lys inn i det rommet i

midten. Og da skal jeg se deg det blir

fint! Men man kan egentlig lage hva man vil. Til og med snøhule.

- Snøhule? Og hva er lyskam?

- Ehh, en snøhule er kort sagt en hule

av snø. Man kan til og med sove inni den, hvis den er sikker nok selvfølgelig.

Jeg finner en stor haug av snø, og finner fram en spade.

- Jeg kan godt vise deg.

- Ja, jeg vil gjerne se det, sier May glad.

Jeg graver innover, og innover først, sånn at

det blir en slags rett gang. Så klatrer jeg

inn i gangen, og fortsetter å grave et lite rom.

Jeg klatrer ut etter en stund, og børster ut

snøen, som ikke skal være der inne. Det ble

egentlig litt fint.

- Den var kul! Du er superflink! May hopper

begeistret inn i hulen, med et skikkelig stort

smil. Jeg må le av oppførselen hennes.

- Kom inn, da kari! Jeg følger etter henne.

- Det er så mye mer snø er, jeg burde

fortalt deg, sa jeg, og satt med godt til

rette.

- Er det enda mer?? May ble visst overasket

over det.

- Ja, kanskje mer enn det jeg vet.

- Fortell meg litt mer da, sier hun.
- Du, vet du de snøballene, man kunne lage snølykter av, kan man også lage mange av, og kaste på hverandre. Vi kaller det snøballkrig.
- Ja, sier hun.
- Nei, snøballene er myke, så det gjør ikke vondt, bare du ikke legger steiner inni dem.
- Plustlig fører naboen mine forbi, i et raskt tempo på ski. De går på skiter ^{hver} over dag.
- Det er SKI, sa jeg. Det er noe slags pinner man fester på bena, og noen staver som hjelper å støtte deg opp, så fører du av gårde, sånn som dem.
- Er det vanskelig?
- Litt på første kanskje, men når du har fått beken på det, går det greit.
- Det ser iallefall morsomt ut, sier May.
- Men du, sier May, etter mamma har gått fra hulen. Nå sitter vi med vår kakaoopp i den hjemmelagde hulen. Det begynner å bli kaldt.
- Ja, svarer jeg.
- Takk for at du forklarte meg hva snø er, sier May. Ellers hadde jeg ikke visst alt dette.
- Det var bare moro, sa jeg. Jeg skal fortelle deg mer. Men det er så mye å fortelle. Sånn som at snøen kommer bare på vinteren, da det er minusgrader.
- Åh... Sukker hun.